

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 48. Qui ait: vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. v.
20

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nator mundi per te tradetur. Attendant hic Potentes mundi, maximè vero, attendant Prælati in clero, attendant Religiosi omnes, qui in honore sacro positi sunt viciniore Deo ex officio, ne sui & honoris obliuiscantur, cum Iuda deprimantur & mereantur ut iudicentur olim à subditis suis & inferioribus, & condemnentur.

§. 47. *Et dicere ei singillatim : Numquid ego. v. 19.*

Pleni timore filiali, interrogant patrem, si fors ignorantes peccassent, ut eis singillatim vel aperte vel secreto insinuaret, ut docti emenderent & pœnitentiam agerent: scientes non esse peccatum quod fecit homo, quod non faciat alter homo si desit rector à quo factus est homo, licet in conscientia tunc non conuincerentur. quid autem Iudas? Post omnium Apostolorum interrogationes tandem & ipse interrogauit versuto consilio, ut similia cæteris interrogando celaret proditiōis consilium: ceteri enim, ut Matthæus habet, qui non erant prodituri, dicunt: Nunquid ego sum Domine? Iste qui proditurus erat non Dominum, sed Magistrum vocat, quasi excusationem habeat, si Domino denegato, saltem Magistrum prodiderit.

A Mo te ô Pietas discipulorum: Damno te ô impietas Iudæ; Benedico vos ô Conscientiæ timidæ bonorum: Maledico autem te ô desperata conscientia proditoris, illi solliciti sunt ne eorum maculetur vel inscienter conscientia aut maculara sit, hic sciens eam defædatam adhuc pertinaciter animat, & cum bonis interrogat Dominum, nunquid ego sum qui te tradam? non ut emendetur, sed aliorum interrogationem ut in dubium vocet: felices igitur vos Apostoli qui cum Christo simpliciter in veritate ambulatis, non in iniquitate & simulatione, cum Iuda. Utinam ô bone Iesu & ego non ita durus sæpe mansissem, ad tot tua miracula & veritates, tuasq; claras monitiones & inspirationes: nunc ergo obsecro da gratiam ut in omni actione sim ita sollicitus de bona conscientia, uti Apostoli erant, qui sibi diffidentes, in seipso inquirebant, an in se esset malum, quod ante nesciebant, audiebantque alicui inesse: imo magis obsecro, ut ad factum iniquum, possim libere & cum conscientia bona interrogare nunquid ego? verum in simplicitate & sinceritate, humilitate &c.

§. 48. *Qui ait : vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum
in catino. v. 20.*

Quia summe dolebant Christum, Dominum, Patrem & Magistrum suum, à quo toti pendeant, sibi eripiendum per proditiōem, eamque faciendam per vnum è suo collegio, quæ summa erat iniuria, indignitas &

D

colle-

collegij totius infamia, valde turbatos & suspensos ne forte dissensio & suspicio mala inter eos oriretur, noluit pius Dominus eos diutius suspensos tenere, sed signo significavit, quis esset dicens: *qui intingit mecum manum in catino*: unde prudentioribus omnino videtur Judas eo momento cum Christo in patinam alicuius iusculi, aceti vel salsamenti intinxisse: sed quia idem faciebant subinde alij Apostoli forte ex hisce verbis Christi Iudam proditorē ab eo signatam, certo cognoscere nequiverint, sed tantum probabiliter. Quia in te in mentem venire potest Catholico Vtraquistarum cum Iuda damnatio, nam proditor intingendo deregitur quasi dicat Intinctores nostri temporis, qui Calicem & bibitionem ad eum urgent pro plebe esse de familia Iudæ. Quare autem Iudam non nominavit Christus, tres videntur causæ, 1. ut eius famæ tenerrimè consuleret, nosque idem proximis facere doceret, 2. ne Petrus & Apostoli in Iudam insurgerent, eumque discerperent, 3. ut Iudam hac lenitate & charitate ad pœnitentiam provocaret, & ideo minas statim subiunxit, si non ageret pœnitentiam, dicens,

§. 49. *Et filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo. v. 21.*

Vadit ex necessitate finis triplici ratione, primo quidem ex parte nostra, quia per eius passionem liberati sumus Ioanis 3. *Oportet exaltari filium hominis, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam*, 2. ex parte ipsius Christi qui per humilitatem passionis meruit gloriam exaltationis ad dextram patris. Luc. 2. *Nonne oportebat Christum pati & sic intrare in gloriam suam*. 3. ex parte Dei cuius definitionem circa passionem Christi prænuntiata in scripturis & præfigurata, in observantia veteris Testamenti oportebat impleri, nempe in *Lege: Moyse & Prophetis & psalmis in quibus scriptum est & sic oportebat Christum pati & resurgere à mortuis. Luc. 22. 24.*

Sed quo vadis Domine? quò sine ministris properas Pontifex sanctæ redemptionis tuæ opus consummare, voluntatem patris perficere: Huc vado. Hoc cibus meus est & vnicum desiderium animæ meæ. Ergo mi Deus vadis pro me ut audio ad crucem, tormenta, mortem? ad me reconciliandum patri, ad me reducendum ad me purgandum nescio quid hic dicam. Frater pro fratre vix audeat mori, & tu Dominus meus & Deus meus pro me vadis mori? A. A. A. Domine nescio loqui.

§. 50. *Va autem homini illi per quem filius hominis tradatur.*

Quia Christus repetit filium hominis insinuare voluit gravitatem peccati & enormitatem, puniendam acerbissime nisi resipuerit in tempore unde minatur væ & æternum væ, quia non solum tradet simplicem hominem Iudas sed Deum hominem, conceptum de Spiritu Sancto, natum